

[Ninn-Hansen.]

pointere, at grunden til, at man kan gøre det, selvfølgelig er, at der er tillid til dansk idræt og til dansk idræts ledelse. Jeg har denne tillid, og jeg tror, at den deles af det meget store flertal i det høje ting, fordi vi ved mange lejligheder har kunnet konstatere, at dansk idræts ledelse, i modsætning til ledelsen af idrætten i mange andre lande, har fastholdt amatørprincippet. Man har gjort dette både i de mindre organisationer og i den store organisation Dansk Boldspil-Union, man har gjort det alle steder indenfor de danske idrætsorganisationer. Der ligger heri en meget stærk begrundelse for den tillid, som udvalget har vist dansk idræt, og det skulle glæde mig, hvis dette kan give til resultat, at man kan vedtage udvalgets ændringsforslag.

Finansministeren (Kampmann): Vi har jo i dag hørt, at sympati for idrætten kan føre til vidt forskellige konklusioner. Jeg skal ikke blande mig i denne diskussion, men vil dog sige, at den del af det ærede medlem hr. Brodthagens tale, der gik ud på, at man fra idrættens side skulle yde noget mere, kan jeg slutte mig til — jeg gav udtryk for samme synspunkt under første behandling. Jeg tror, det vil være gavnligt, hvis dansk idræt, når vi nu yder noget mere til den fra overskuddet af tipstjenesten, hører efter den tale, der blev holdt af det ærede medlem hr. Brodthagen. At menneskene er meget anderledes indenfor idrætsforeningerne end udenfor dem, tror jeg nu ikke, men idrætten kan på mange måder bidrage til om ikke at gøre menneskene bedre, så at styrke sammenholdet.

Den ærede forslagsstiller, hr. Ninn-Hansen, har jo fået ros, og jeg vil også gerne deltage heri. Det ærede medlem hr. Halfdan Henriksen sagde, at det ærede medlem havde ramt i centrum med forslaget. Jeg må trække lidt fra, det var kun en tier; jeg håber, at det, vi er blevet enige om, er en tolv. (*Halfdan Henriksen:* Man kan ikke nå mere end en tier i skydning!). Ja, i skydning, men her drejer det sig om tipping.

Jeg synes, det er godt, at man er blevet enig, og jeg har kunnet tilslutte mig det ændringsforslag, der nu skal til afstemning.

Dog er der naturligvis punkter, jeg kunne have ønsket anderledes; men skal der opnås enighed, må man jo bøje sig. Jeg må derfor anbefale at stemme imod de underændringsforslag, der er stillet.

Jeg kan sige til de ærede medlemmer hr. Heick og hr. Paabøl, at jeg udmærket forstår baggrunden for deres forslag, som vil medføre et større tilskud til „Ungdommens uddannelsesfond“, men når det ærede medlem hr. Heick i den anledning citerer udtalelser fra drøftelsen af uddannelsesfonden i 1950, må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at der er sket ændringer vedrørende uddannelsesfonden siden dengang. I dag er det således, at der til „Ungdommens uddannelsesfond“ ydes 6 mill. kr., og det sker ganske uafhængigt af, om uddannelsesfonden får mere eller mindre af tipsfondens overskud. Det ærede medlem kan så sige, og det vil jeg også gerne tro, at hvis der gives flere penge til „Ungdommens uddannelsesfond“, vil vi efterhånden nå til, at „Ungdommens uddannelsesfond“ også yder mere, og hvis det er det, der har været det ærede medlem hr. Heicks tanke, glæder jeg mig til det øjeblik, da vi skal til at revidere „Ungdommens uddannelsesfond“, idet jeg forstår, at det ærede medlem til den tid, modsat hvad tilfældet var med partiet venstre, da vi sidst diskuterede uddannelsesfonden, vil være med til at give mere end de 6 mill. kr., man dengang nåede til.

Jeg forstår, at jeg har skuffet det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard meget, og det er jeg altid ked af. Jeg må så prøve at begrunde, hvorfor jeg ikke er så bekymret som det ærede medlem for de ændringer, der her er foreslået.

Sammenligner man de 50 000 kr., der hidtil har været maksimumsgevinsten, med de 100 000 kr., er de 100 000 kr. nu vel ikke så meget mere, end de 50 000 kr. var, dengang de blev vedtaget. Man kan også henviser til andre lande. I de fleste lande er der ingen grænse, og hvis der er en grænse, ligger den almindeligvis højere end herhjemme. Det eneste land, hvor den stadig ligger ved 50 000 kr., er Norge.

Hvad angår de 48 rækker, hvor det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard blev støttet af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft — det er jo rart at se, at forbrødringen skrider